

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstiwość da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Dušl daty,
Wotpočń ty.

Z njeobjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyšin

18. měrza 1928

Bauzen

Čištoć a nakład Smolerjez knižicizšceje a knižarnje sap. družšt. i wobm. ruł. w Budyšinje.

Wužadźa łóždu šobotu a plaćži bértlětnje 108 šotych pjenježłow.

Lätare.

Sejefiel 33, 7—9.

W mjenje našcheje džensnišcheje njedžele leži jene napominanje, kotrež w póstnym čašu njewočatamy. Laetare rěka: Wjěhel šo! Komu płaczi tajke napominanje? Zněle wěšće niz šwětej. Gswět njetrjeba tajke napominanje. Hdžež knježi šwět, tam tež namakamy šwětnje wjěkele, a w našchim čašu je tuto wjěkele móznje pschiběrało, a tutemu wjěkelu njeje nicžo wjazny šwjate, žadny džěń a žadny čaš, a šwět wě pschězo nowe škladnosćje namakacž k tajkemu wjěkelu. Ně, šwět njetrjebamy napominacž k wjěkelu. Našche Laetare dženska wobrocza šo na kšesczijanow, kiž šu šej wědomni šwojeho kšesczijaniskeho štejščěza, a runje w tutym kšutnym čašu, w kotrymž šo dopominamy na štyšne čěrpenje Jesom Khrysta, kotrež je wón dla našchich hrěchow na šo wšał, dha dyrbi šo nam prajicž, šo šteji bliško pschi wšchej šrudobie tola tež to wjěkele. Namakamy husto, šo šwět měni, šo kšesczijanstwo wobara wjěkelu. Nicžo njeje bóle wopacžne, hacž to. To widzimy hižom na tym, šo je Jesuž šobu na kwašu w Rana jako hóscž a to i tymi, kiž šo wjěkela; jenož šo budže wjěkele kšesczijana pschězo tajke, šo móže šo na nim tež Jesuž Khrystuž šobu wobdžělicž. A Laetare nětk w póstnym čašu dže naš potašacž na wošebite wjěkele, kotrež pschindže k tym, kiž tutón čaš prawje rosumja. Pschetož šo je Jesuž čěrpieł a wumrjeł, to je šo štało, šo by naš wutorhnył i mozy hrěcha a šatamanstwa, a w jeho šmjerczi na kšiču widzimy rošłamanje mozy šmjercze, niz jeho dla, ale našche dla, šo bychmy tež my žiwi byli.

Ščtož pak je něšto šhonit w tajkej wjěkelosći w Khrystuž Jesužu, tón tež něšto wě wo šamolwitosći, kotraž je na njeho položena, kotruž mamy ša dušche, kotrež šu nam poručene, šo by tež jich kónz był niz w šadwelowanju, ale we wjěkelu. Wo tym šlěšchimy něšto w našchim tekšće, po kotrymž džeme rěčecž:

Wo wažnosći wajchtařskeho hamta.

Hdž je Rain šwojeho bratra Šabela šabil a Knjes šo jeho prašča ša nim, dha praji Rain: Šsym dha ja mojeho bratra wajchtař? Tam mohło šo šdacž, kaž by wón wěšte prawo měl k tajkemu wotmolwjenju. Pschetož nicžo njecžitamy tam w přěních šlawach biblije, šo by Bóh tajki wajchtařski hamt postajił. — Š nami je to hinał. Šjawnje je nam kšesczijanam postajene to žadanje: Ty dyrbiš šwojeho bratra lubowacž, jako šam šo. A pschězo šažo móžemy w nowym šakonju namakacž městna, kotrež naš potašu na tutu wulku pschikšuschnosć, po kotrež šmějemy junu račnowanje dawacž tež ša dušche našchich šobucžlowjekow. Š teho mamy tež rosumicž šłowo našcheho teksta, po kotrymž je Bóh Sejefielej pschikajal, wajchtař byčž Šsraelštemu ludej. Wajchtař dyrbi wachowacž a dyrbi ředžbowacž, hacž šo bližuje štrach, a dyrbi na njón ředžbliwnych činicz tych druhich. Hdžež wón šwoju pschikšuschnosć škomdži, tam dobudže šo nuts nje-pscheczel a jeho budže to dobněže. — Rošumimy, šo je tu rěč wo wajchtařskim hamće na dušchach našchich šobucžlowjekow, šo bychu te šhubjene njebyłe pod knjejštwom hrěcha.

Wěšće, to je jedny hamt, kiž je pschewiščem položeny na duchownych, a tuto šłowo leži še šwojej zněkej čěžu najprjedy na nich, kiž šu postajeni k šlužbje na wošadah. To

je czeŝki hamt a nadawł. Niz ţnano tehodla, so by strach widzecŝ njebył, kiŝ hroŝy duŝham je wiŝhelatiŝ stron; niz tehodla, so njebychu tajŝy byli, kiŝ ŝu na puczu, kiŝ wjedŝe precz wot Boha a do ŝkaŝenja. Ale tehodla, dofelŝ je taŝ jara czeŝko, hręŝchniŝka poŝaŝacŝ na jeha hręch, ł njemu ŝtupicŝ, kaŝ ras Nathan ł Davitej se ŝlowom: Ty ŝy tón muŝ. To je to czeŝke piŝchi tutym wajchtaŝiŝkim hamcŝe, so njechadŝa ŝo cŝlowjeŝke dŝecŝi wjeŝcŝ dacŝ ł poŝnaczu hręcha a njechadŝa nicŝo wjedzecŝ wo wobroczenju a wo wobnowjenju ŝiwjenja. Ŝhtóŝ ŝteji w tajŝkim dŝelu, tón wě, kaŝ wjele njepiŝhecŝelŝtwa a hi-dŝenja a ŝhpotowanja piŝchinjeŝe wajchtaŝiŝki hamt ŝobu, dofelŝ cŝlowjeŝkojo męnia, so njetriebaju ŝaneho wajchtarja, dofelŝ njechadŝa widzecŝ tón strach, dofelŝ ŝo jim ŝpodoba jich ŝiwjenje. Ŝhtóŝ chŝe w tajŝkim hamcŝe wutracŝ bjes woŝlabnjenja, tón dyrbi piŝchezo ŝaŝo w modlitwie proŝnyč Boha wo nowu móŝ; a to dŝelo je nuŝne, dofelŝ tu dŝe wo njeŝmjerne duŝche.

Al tola, ŝhto ŝamóŝe tu dŝelo jenotliwnyŝ? Al tohodla je tajŝki wajchtaŝiŝki hamt poŝoŝenny na kóŝdeho, kiŝ ŝo cŝuje ŝapiŝimnjenny wot Khręŝtuŝoweje luboŝcŝe. Wono njeńdŝe, so ŝo chŝe tu ŝhtó ŝamolwjecŝ ł Rainownym wotmolwjenjóm: Ŝsyn dha ja mojeho bratra wajchtaŝ? Se wiŝhej ŝhutnoŝczu daj teŝ ŝej prajicŝ, so dyrbiŝ teŝ ty ŝobu nuts do dŝela we Rnjeŝowej winizy, w jeha wulŝich ŝnjach. Al hdnŝ teŝ hiŝcŝe dŝenŝa Bohuŝel reŝa, so ŝu te ŝně taŝ wulŝe a tny dŝelacŝerjow je taŝ jara maŝo, dha trjedi tutón poroŝ teŝ tebje. Teŝ ty maŝ ŝwjatny wulŝi nadawł na duŝchi twojeho bliŝŝeho, kiŝ je na hręŝchnym puczu. Tebi ŝu na přenim męŝcŝe porucŝene duŝche twojich dŝecŝi. Budŝ jim jednym ŝwęrnym wajchtaŝ, so wobaraŝ wiŝchemu ŝtemu, ŝhtóŝ chŝe je ŝkaŝečŝ a jim nękaŝ ŝhtodŝicŝ. Budŝ jim wajchtaŝ niz jenoŝ se ŝlowom a warowanjom, ale taŝ, so wjedŝeŝ ŝam piŝhed wocŝami twojich dŝecŝi jene ŝiwjenje bjes poroŝa. Redŝbuj, hdnŝ ŝu wjeŝche, ŝhto wone cŝitaju, ł kim maju wobthad, dŝi ŝa nimi ł paŝtyrŝkej ŝwęru, hŝeŝ ŝaŝtupja do ŝwętnyŝ wjeŝelow. Ty ŝy tón, ty nano a ty macŝer, ł kotryŝ rufow budŝa ŝo junu ŝadacŝ duŝche waŝchich dŝecŝi. Wadhujcŝe, so by to junu njebył ŝa waŝ dŝeń ŝtroŝenja.

Al dale, ty ŝheŝcŝijano, męniŝ ŝnano, so to twojemu bliŝŝchemu pomha, hdnŝ jeha hręch ŝudŝiŝ? Nę, ŝpytaj jemu pomhacŝ ł tym, so jemu poŝaŝaŝ jeha hręch, so jemu poŝaŝaŝ prawny pucŝ pomozny w Khręŝtuŝu Jeŝuŝu, a pomhaj jemu we luboŝcŝi. Al njeboj ŝo niŝkoŝo, teŝ niz wobcŝeŝnoŝczow, ale boj ŝo jenoŝ piŝhed ŝwjatnym hnęwom twojeho Boha, kiŝ praji ł tomu, kiŝ njeje cŝinił ŝwoju piŝhiŝluŝnoŝcŝ: dha budŝe drje bjesbóŝny ŝwojeje bjesbóŝnoŝcŝe dla wumrjecŝ, ale jeha frejchŝu ja wot twojeje ruki ŝadacŝ.

Al to poŝaŝa naŝ na to, so tu dŝe teŝ wo twoju duŝchu. Wono ŝo roŝumi ŝa naŝ ŝamo wot ŝo, so je to ŝiwjenje naŝheho ŝobucŝlowjeŝa jene kubło, kotrehoŝ njeŝmęmny ŝo dótknyč. Mordarja ŝazpęjemny a ł poŝnym prawom ŝteji wón pod wótroŝczu ŝakonja, a: ŝhtóŝ kreŝw piŝhelije, teho kreŝw dyrbi teŝ ŝaŝo piŝhelata byč. Njednyrbjaŝo to wjele bóle płacŝicŝ teŝ ŝa duŝchu? Ŝhtóŝ je winowatny na ŝkaŝenju jeneje duŝche, teho duŝcha budŝe wot njeho ŝadana. Kaŝ ŝhutnje je nam tó prajene wot Khręŝtuŝa wo ŝkaŝenju duŝche jeneho dŝeŝcŝa: Al ŝhtóŝ tny maŝnyŝ jeneho pohóŝŝhuje, kiŝ do mnje węria, tajŝemu by lępie byŝo, so by jemu młynyŝi łamjeń ŝa jeha ŝhiju był ŝwjaŝany a wón do morja cŝiŝnjenny był. Tón Rnjeŝ naŝ njewoŝtaŝi w njewęŝtym, ŝhto ŝa naŝ wot teho wotwiŝuje, kaŝ ŝo ŝtajimny ł naŝhej piŝhiŝluŝnoŝcŝi, kotruŝ mamny na duŝchi naŝheho bliŝŝeho.

Dha paŝ je nuŝne, so ŝo najprijedny prózujemy, so ŝteji prawje ł naŝhej duŝchu. Ŝow je tón czeŝŝi wajchtaŝiŝki hamt, na naŝ ŝamnyŝ, so by naŝcha duŝcha ŝhubjena njebyŝa. Ŝow dŝe wo jene wojowanie, kotreŝ njetraje jenoŝ dŝenŝa a jutŝe, ale piŝhes naŝche ŝnyŝe ŝiwjenje. Ŝow njeje jenoŝ wo to cŝinicz, so ŝaŝ dobudŝemny jene dobycŝe piŝhecŝiwo hręchej a piŝhecŝiwo ŝpytowanju. Hdnŝ je ŝny njepiŝhecŝel ras wotpoŝaŝany, dha wón tu hiŝom ŝaŝo ŝteji ł nowym nadbęhowanjom; jemu je kóŝdy cŝaŝ prawny, rano abo wjecŝor, dŝelawny dŝeń abo ta ŝhtunda, w kotreŝ ŝedŝiŝ w Boŝim domje. Ŝtajnje wón łaka, so by ŝanu ŝkladnoŝcŝ njepiŝhepuŝcŝicŝ. Tuŝ, ŝtajnje dyrbiŝ na ŝtraŝi byč a wachowacŝ. Nicŝo druge njeje taŝ waŝne a taŝ nuŝne kaŝ to. Piŝhetoŝ; hdnŝ wiŝcho druge naŝ wopuŝcŝicŝi, a hdnŝ dyrbinny wopuŝcŝicŝicŝ a wróczu woŝtaŝicŝ, na cŝimŝ tu hewał naŝcha wutroba wiŝaŝhe, dha ŝtupi ta duŝcha piŝhed Boha. So by wón potom moŝł teŝ ł twojej duŝchi prajicŝ: Dŝi nuts ł twojeho Rnjeŝa wjeŝeŝoŝcŝi. Tón Rnjeŝ by to radny chŝył, kaŝ wón teŝ praji dwe ŝhtucŝy po naŝim teŝcŝe: Taŝ węrnje, hač ja ŝiwny ŝym, praji tón Rnjeŝ, Rnjeŝ, ja nimam ŝpodobanje na ŝmjercŝi toho bjesbóŝneho, ale so by ŝo bjesbóŝny wobrocŝił wot ŝwojeho pucŝa a by ŝiwny był.

Tuŝ chŝemny ŝwęrnny wajchtarjo byč na naŝchich duŝchach a na duŝchach naŝchich ŝobucŝlowjeŝow a taŝ pomhacŝ temu Rnjeŝej jeha ŝně ŝhowacŝ do jeha węcŝnyŝ broŝnjow. Ŝamjeń. —

Rosŝudŝ ŝo!

Ŝso roŝudŝ ŝheŝcŝijano,
Ŝhto Rnjeŝ był węrnny tebi!
Nętk doŝho njeŝomdŝ ŝo,
Ŝoh' wolicŝ ł dwejoŝ ŝebi!
W ruŝy jeneho je węcŝne ŝiwjenje,
Tón druhi, njemol ŝo, cŝi duŝchu ŝkaŝečŝ chŝe.

Al roŝudŝ nętko ŝo!
Ras piŝhińdŝe hnady mjeŝa!
Ŝlaj, njemóŝne je to,
Ŝswęł lubowacŝ a Rnjeŝa!
Ŝhtóŝ liwŝi woŝtanje, tón ŝwętej piŝhiŝluŝcha,
Al Boŝa hnada je taŝ ŝa njoh ŝhubjena!

To njeje czeŝko tu,
Ŝso piŝhiwobrocŝicŝ ł temu,
Riŝ ł węcŝnej luboŝczu
Naŝ wutorhnył je ŝtemu!
Ŝaj jeha lubny Ŝsyn da ŝa naŝ moricŝ ŝo,
Ł tym węrijaznym je ŝdyn dał Boŝe dŝečŝatŝtwo.

Hdnŝ Bóh Cŝe ŝhtituje,
Cŝi njeŝmę nicŝo ŝhtodŝicŝ!
We moŝy Boha je,
Wiŝchu nuŝu wotwobrocŝicŝ.
Teŝ twoje prawo je, ł nim ręcŝecŝ w modlitwie!
O njei to wjeŝele, byč ł Bohom w towaŝŝtwo!

Tuŝ ł ŝnyŝej wutrobu
Ŝso roŝudŝ nętk ŝa Boha!
Ŝlaj wjeŝchoh' ŝboŝa tu
Cŝi nima duŝcha droha!
Męx, luboŝcŝ namakaŝ piŝchi Boŝej wutrobje,
Al junu ŝbóŝnoŝcŝ maŝ do wiŝheje węcŝnoŝcŝe.

Minakalski farar Esyfora †.

Šhto budže to jutje? S tutym stysnym praschenjom je sandženu njeđzeli tať někotry w Minakalskej wořadže a swonka njeje hladať do pschirody, kotraž bě sažo polna smy, smyskeho wicha a wěčja a šněha. A hlej, pōndžela pschir- dže, a pschiroda bě woczichnyła! Čžicha bu hola, psches kotruž bě farar Esyfora tať někotry křocz žwój pucz schoť, kotruž bě lubowať, hačž runje bě i njej tať daloko šdaleny wot železnizy a města! Wona čžynšče řobu řwjecžicž pořledni řwjatocžny džen řwojeho pschecžela a řwojeje Minakalskeje wořady, ko- trejež wjeřki řo w njej řhowaja.

Čžicho w holi, čžicho na wřach! Minakalska wořada dže na pschewodženje řwojemu fararjei Esyforje, kotryž je jej 37 lět doľho řwěru řkuziľ w dobrych a řtych čžachach, kotryž čžynšče jej řnajmjeňřcha hiřčče hačž do leta 1929 řkuzicž. Řjeřprōžniwy čžynšče dopřelnicž 40 lět řwěrneho džeľa we winizy řwojeho Řnjeřa. 15. dezembra 1889 bě do tutoho řa- řtupiľ, jato bu w Řetlizach i řapřanom. Tola hižo 1891 wu- řwoli řebi jeho Minakalska wořada řa řararja. A wōn je jej byľ řwěrný farar a řwojemu Řnjeřej řwěrný džeľacžer, doniž tutōn řam jeho džeľej a jeho puczam měňniť njeřtaji, a to řa- řdženy řchtwōřť, 8. měřza wjecžor. Tomu, kotryž bě wořriedž džeľa, řasasche Řnjeř Řhřřřtuř, kotrehož řwjate wotřasane bě runje wudželiľ, řwjatof. 65 lět a 5 měřazow řemřseho drōho- wanjja bě doľonjaľ. Džen 5. oktobra 1862 bě řo w Delnim Wuřejdže narodžili. A 37 i tutych lět bě i Minakalskim řa- rarjom byľ. Tam bě jemu a jeho řwōjbje domřna. Wudo- wa a 6 dječži řaruje řa mandželiřkim a nanom, kotryž je řo teř řa nič řwěru řtarali a řich řařtarali, řaž to po čžlowjeřku mōžno. A i tutym najbližich řaruje řich mnoho daliřich pschiwuřnych a pschecželow, pschedewřchem paľ wořada i wo- řadnym řařtupjeřřtwom. Řjes pschecželiřtwom běchu 5 du- chowni, kotřiz wo njeho jato bliřkeho pschiwuřneho řaruja: řyn, pschichodny řyn, řwataj a pschichodny nan, řenior řer- řkeho a řařkeho duchownřřwa, ř. Lic. theol. řarar em. Řrō- řaľ-Budňřhinkřki. —

Řokodnjio bě, a hižo bě řichi řarje a na řarje řich wjele řarowazny. Běchu pschihwatoli wřchizy, hiřčče ras psche- cželniwe woblicžo lubowaneho duřhepařřryja wohladacž a řo jemu hiřčče ras podžatowacž a jemu prařicž pořlednje „we Božim mjenje!“ — Hačž je řnadž řchto řjes nimi byľ, kotryž je ře řelazej, rořtacž poľnej wutrobu tam řichi řařčču řtal tehodla, doľeľ njeje tomu řiwemu doľeľ džatowny byľ, čžinjo po jeho řlowach, čžerpanych i Božeho řlowa? — Šwōn řařwo- ni a řarowazny řo řromadža řichi řarje. Wořadni řařtupjeřjo řtaja řařčč psched řaru. Řjebocžicžki řarar řtupi pořledni křocz i řurjem, i kotrychž bě tať někotry křocz křocžili do wo- řadny, do wjeřkōnych a do řarowaznych domow. Řhěrluř řo řanjeře a řyn a pschichodny řyn dawataj psched domom nanej pořlednje „Božemje“. A do řyrřwe čžehnje pschewodženje. Psched řařččom doľhi čžah towarřřtwom i řhorhojem. Wo- hľadachmy řich pjecž řhorhořow. Teř dječži běchu řo tam řobu do řynta řestupaľe a tohorunja řařtojnizy řratřja, kotřiz běchu w bohatej ličžbe pschihwatoli; bě řich 25, tať řo řich nje- bocžicžkeho řařtojnřkeho řratra pschewodžesche 30 duchownych, řjes tutymi řř. superintendent Řrōhlich, wysřřchi řarar Do- mařřka a řajn. řyrřw. rada Řosenfranz.

Psched Řnjeřowny wořtar řtajichu řařčč. Tam bě tola řarar pschedewřchem řkuffowaľ řa wořadu a mjeřny wořadu. A Boži dom bě řorjekach a deľekach poľny řarowazny. „Ře- ruřalem, řy měřto wřřkōľ“, řo řařpěwa. Ř. řup. Řrōhlich řtu- pi na wořtar a řecžesche jato řařtupjeř řrajneje řyrřwe a Bu-

duřřřseje eřorije ř řelazym, řo řaľožiwřchi na řlowo wo wu- cžerjach, kotřiz nař Bože řlowo wucža i řebr. 13, 7. A wōn je řo wucžili telko lět a w dobrych a řrudnych čžachach a je byľ doľny wucžer wořadže a řwōjbje. Řnjeř wysřřchi řarar Do- mařřka rořkōži ře wysčej řhutnořču to řlowo: Dželajče a řkuffujče, doľhož je džen! A njebočžicžki je byľ řwěrný we řajřim řkuffowanju, řwěrný wořadže a řwěrný řwōjbje. Ale wōn, řiz je byľ řichi řich telko w pořlednej nury a we wysč- lakej nury a řtyřnořči, by byľ řam a wopuřččeny w pořled- nej řodžizny, řdny njebý řeřuř Řhřřřtuř i nim byľ. A řeřuř Řhřřřtuř bě i nim a je i nim. Tutymaj řecžnikomaj řo řich pschidželi mnoho dřuhich, wuprajicž džaľ a pořlednje „w Bo- žim mjenje“. Tať wořebje řařtupjeřřřwo Minakalskeje wo- řadny, kotrež i džakny wopominanjom pschirneřny řrařnu paľ- mu. Tohorunja řařtupjeřřřwo Řetlicžanřkeje wořadny; ř. řa- rar Řanig poľoži wulki wěnz wopominajo, řo młody řarar Esyfora hiřčče njeřapomněny w Řetlicžanřkej wořadže. Řollaturřke řnjeřřřwo wěnowasche psches řařtupjeřja řlowa džaľ a řwěřkowu pnyhu. Budňřhinej řonferenzy duchownych džeľeřřtaji řo wot řwěrneho řobuřřwa i nutřnymi řlowami džaľ, a řawdawajo řa pořledni pořřow wěnzaj, řa němřřku řonferenzy řecžesche ř. řarar Řrōže i Budňřřhina, řa řerřřku ř. řarar Řiřher. řařtupjeř „řarny řnjeřow“ Řipicžanřkeho řrědarřřkeho towarřřwa Řorabia wupraj, pschepodawajo wěnz, řlowa dženja we řacžanřkej řecži. Řo tutym pschirřtupichu wořadne towarřřwa a gmeřny ře řařččej, řo bychu psched řa- rowazej wořadu řo i džakapoľnyimi řlowami wuřnale ř džeľu njebočžicžkeho a jemu pschiwōľe pořledni pořřow: Wojeř- řke towarřřwo řa Řomř a wokolinu, Řokōjeřřdne towarřřwo „Řřeil“. — Woběmaj bě řarar jato čžejřny řobuřřaw pschi- řkuzich. — řa tutymaj towarřřwomaj pschirřdžechu gmeřny: Řomř, Minakal, Řřowje, Řipicž, Dřobny. Škōncžnje wobřtu- picchu duchowni řerřřkeje a němřřkeje řonferenzy řařčč, roř- řohnowachu řo i dželazym řo řratřom ře řlowom řiblije a i řerřuřřchowej řchřucžu. ř řhōra řařřincžja řpěw dženja a wōřřarna Boža řkuzba, wuřonjana wot młodeho řararja Esyfora, a řerřuř řřōncžijřchej řwjatocžnořč w Božim domje.

Wōňach psched řurjem pod wěžu bě řo řarowaza wo- řada řnowa řhřomadžila. řudžba pschewodžesche řhěrluř a řarar Esyfora džeľche řřowjeny wot pschewodžerřow a řhor- řowřow ř pořlednjemu řařej i Božeho doma, w kotrymž bě 37 lět Bořu tomu Řnjeřej a řwojej wořadže řkuzili. A džeľche ř wotpocžinkej w čžichej řomorzy teho řerřhowa, na kotrymž bě řich telko młodnych a řarnych wořadnych řhowaľ řa pořledni wotpocžiniť, teho řerřhowa, řichi kotrymž bě tať njeňadžizy řōn Řnjeř jeho i džeľa wotwōľaľ a řa řemřřki čžah jemu řwjatof řaľaľ. A řyn to bě, kotryž jemu tutōn wotpocžiniť pořohno- wa. Řo řarym řřudentřřkim wařřny rořřohnowa řo ařřivne Řipicžanřke řrědarřřke towarřřwo Řorabia, kotrež bě řřjoch řtu- dentow ře řtarej, řławnej řhorhořu pořřkōľ, tu řichi rowje wot řwěrneho „řtareho řnjeřa“ a Řužicžana. Šwōny řařwōni- chu, řwōnichu ř mēřej, ř wotpocžinkej řa tutu řemřju po džeľ- poľny njeřprōžny řkuffowanju. Řř řorřřki řemje ř řuři tať někotreho bě to pořlednje, řchtož řobu dachmy do rowa to- mu, kotryž něť niz wjazy i nami a niz wjazy tam na Řnjeřo- wym wořřarju a řlētzy, a niz wjazy w řařřkim domje i řym, kotřiz jemu tať lubi a dřōřy, a niz wjazy we wjeřřach a domach Minakalskeje wořadny!

Dřuhi džen řutřow čže řo wořada ře řarowaznyimi hiřč- cze ras řhřomadžicž, řo by wopominala w jenajřim řarowanju lubeho njebočžicžkeho w Božim domje.

«A kajto nětk dale? to je to praščenje, kotrež pšches Mi-
nakaštu wožadn a jeje šaršti dom dže? Šchtož wčera wšchi
džen předomajše, bč štruchle a šrudžaze, ale paš tež trošchto-
waze a pochojaze. Bóh tón Knjes daj, šo tež tuto praščenje
pšchichoda, kotrež je tež štruchle a tyšchaze, trošchta a pochoja
pošnu wotmošwu namakašo!

A našy njeđželniſ wupraja njeboćžićkemu ſararjei Sſy-
korje, kotrſſ je jemu porjadnje přědowanja a natwarjaze na-
ſtawki podawaſ, nutrny džaf a ſtrowi ſ tuteho kraja do tam-
neho raja: „Pomhaj Bóh tón Knjes Tebi a žohnuj Tebi two-
je ſkutkowanje!“

W herbſkich woſadach ſběha ſo bóle a bóle ſtaroſcſz, tať to w piſchichodſze je duchownym ſaſtaranjom herbſto-němſkich woſadow budſze, hdnſž to poſłednjej lěcſze telko ſchłodowanja je tym piſchinjeſeſchtej, ſo někotre woſadny njemóſzachu wjazny herbſkeho duchowneho dóſtać; woſtawajo w ſaſtej Luſizny nalićimny jich hiſžo 4: Koteſny, Ketliſny, Horni Wujeſd, Huſka. Sa ſtrony Lubijſkeho wokreſka je to poloſza jeno herbſto-němſkich woſadow; Buteſny a Moſacſizny, kotreſž ſu ſa Ketliſny herbſke ſłuſžbn piſchewſaťe, maja hiſchcſze ſwojeho herbſkeho duchowneho. A nětk bu nam tať nahle je ſwěrneho dſſeła ſwoła-ny ſarať Eſyſtora-Minaſaſti! Saſžo jena woſada wjazny bjes duſchepaſtyrja! Hdſže jow piſchiniđu nam duchowni, kotſiſž nam w herbſkej macſeřnej rěcſži ſłuſža w Boſim domje a we woſadſže? to je to ſtaroſcſziwe praſchenje, kotreſž ſo dawa ſłyſchecſž bóle a wótiſſcho. A wono to teſž dnrbi! S mlodych bohoſłowzow piſchiniđuſe drje nam bóřiſny jedyn na pomoz, ale potom dołhe lěta ſadny. To ſawoſtała, ſo herbſke woſadny wo-łaja wróćſo do Eſerbow tych duchownych, kotſiſž w němſkich woſadach ſkutkuja. Nětk, hdnſž bywa nuſa wjeťſcha a wjeťſcha, ſłuſſcheja herbſkeje rěcſze mózni duchowni do Eſerbow! To je pucſž, po kotrymſž nam naiſpěſchniſcho pomoz piſchiniđuſe. Ale wiſcho druhe prózowanje wo herbſkich bohoſłowzow dnrbi ſo runje tať ſpěchowacſž. Eſmny wo to hiſžo cſaſcſziſcho proſnyli: Towariſtwo pomozny ſtudowazyſch Eſerbow.

Sa Budyščin a žyžu Lužizu přichinješe našyma da=li Bóh, wožebite wulke a wažne a šwjelazaje wuhotowanje. Sakska ewangeliska žónska młodžina wotměje šapocžatk septem=bra w Budyščinje šwój krajny šwjedžeň. Wošledni bě přshed 2 lětomaj w Annabergu, a to bě něšto wulke a rjane ša młodžinu a ša Annaberg a wokolinu. Tuž, žónska młodžina, ho=tuj šo! A wšchitzn drušy šobu!

Зырҕей а стат.

Krajna synoda Saksteje wuradźuje w Driejdzanach wo wischelastich waźnych praśchenjach, tak wo sakonjach wo zyrkwi-
nym dawku, wo mśdźe duchownych, wo sriadowanju synodži-
neho dźěła atd. Dofelž nam pšchi jenož njedźelskim wukhadže-
nju našeho łopjenta możne njeje, bježnje wo jenotliwych po-
ředženjach rosprawjecž, podamy sa tydžeń abo pojdźišcho šro-
madny pšcheglad. Wo jenotliwych poředženjach namakaja
našchi cžitarjo rosprawy w Eserbskich Nowinach kaž tež we
druhich Budnyškich a Lubijskich a hışćeže druhich.

Sisheže Pólska njeshubjena — ja evangelion. Pod tym hełłom pišchu evangelište rosprawjeńne wo tym, so hu
šo w Pólskej evangelišy do zyłka jestupali a we Warschawje
saložili „Radu evangeliških zyrkwjow Pólskeje“. Woni chze-
ja s tym swjastki mjes jenotliwymi evangeliškimi zyrkwjami
skrucicz, wišče jenotliwe zyrkwje tuteho snowa hromadu je-
stajaneho kraja ja tón jedyn nadawf hylnicz: hajicz a sastupo-
wacz evangelišku wěru w Pólskej. To je czim nusnišče, —

tať bu to na tutym seńdženju wusběhniene — dofelž ma ka-
tolśka žyrkej piśhezo wjeiśhe žadanja a cžini piśhezo bylniśhe
nadběhi — kaž tež druhdže.

Wschelate s blista a s dalosa.

— **Sserbika Boža služba w Drježdžanach.** Větdžejatki doľho hižo je njedžela Laetare w Drježdžanach njedžela Sserbow. Tak směje tež psichodnu njedželu, to je 18. měrza, popołdnju $\frac{1}{2}$ 4 hodžin w rjanej Řichijžnej zyrkwi wyřichři šarač Domařka řerbike přědowanje. Rubi Sserbja w Drježdžanach, wy řcže pschezo rad pschřchli, pschřndžcže wřchitzy a wutrobnje budžecže witani tež řa Božim blidom.

W **Mořaczizach** rěczeske 2. měřza t. farar Kanig-Ketli-
czanski w šhromadžišnje žónškeho towarštwu a to se šwojeho
mišionškeho džela. Tuž bě bjes džiwa, šo bě šo jich wjele žo-
now šesčko, mjes nimi tež tajše, kotrež běchu hašle přeni ras
w našchich šhromadžišnach; je tola mišionstwo mjes pohana-
mi w naškej wošadže pšchezjo hižo wošebitu lubošć měło. K.
farar Kanig rěczeske wo žiwjenju žonow w Afrizy, a to wo
žiwjenju mišionarškow a mišionškich šotrow a tež wo žiwje-
nju domoródných žonow. Wón móžeske se šwojeho našho-
njenja rěczecz; je tola 7 lět w puštach rańškeje Afriki jako
mišionar dželať a dlejšchi czaš na horach Kilimandscharo
wošhorjenja dla pola šwojeje šotry pšehywał, kotraž bě
tam se šwojim mandželštim, mišionarom Šašmannom w mi-
šionškim džele. Šo powšittownym pšhednoštku wjedžeske
naš pšhednoščeť se šwětłownymi wobrašami, kotrež wošadny
farar se šwojim apparatom pošašowaske, wot morja do afri-
kanškeho kraja a žiwjenja. Tať widžachmy a šlyšchachmy!
Šchłoda, šo jich njeje hiščeže wjazny žonow tutu pšchihódnou
škladnošć wužiło.

W Ketlicach mējesche towarštwo žonow, kotrež kn. fara-
rjowa Kanigowa wjedže, 6. mērza žwoje porjadne poředže-
nje. W tutym poškiczi k. farač Wyrzacž-Nožacžicžanski žwē-
tkowe wobrašy. S tutymi nam počaša žiwjenje maczerje a
džěscja. Kač bohatty tón cžlowjek, młodny a starý, kotryž ma
abo je mēč žwērnu pobožnu macz! A kač wobohacžecž móže-
ja žony, hdyž žu žwērne maczerje! A to budže jim móžne
w fhěžžy, burškim statoku, w hrodže, hdyž žu pobožne a se mo-
dlerškej wutrobu steja w žwojim žwjatym fastojnstwie, we
kotrymž je jim dowěrjene wēcžne a sachodne kubło. Towar-
štwowny rum w Dorščanež hoščenzu bē połny žonow, kotrež
bēchu pšichhwataše, so bychu sažo ras na tutym mēžacžnym
poředženju byše w lubej towaršchnošči a sдобom nēščyto wo-
žebite widžake a žynjake.

Wot 1. haprleje 1928 płaczi našch tydženik

„Bom haj Bóh“

ſchwórczłétnje 1,08 hr.

Njeh nam kóždy cžitar dale šwěrnny woſtanje!

S dohom prosymy wo wobsedźbowanje dženš
pšchipołożeneho wofolnifa.

Višćovanje: R. w R. ja Judita. — Sa Palm., Zutr., Quasim. postaja pschedšnda šerbifeje předaršfeje konferenzy.

Samotwity redaktor: sarař WyrzacŹ w Nořaczizach.